

Sygn. akt III K 145/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Poteralski

Protokolant: Joanna Sikora

przy udziale Prokuratora Justyny Pilarczyk

po rozpoznaniu w dniach: 12 czerwca i 19 grudnia 2014r. oraz 30 stycznia, 6 marca i 19 maja 2015r.

sprawy: **V. D.**, córki T. i H. z domu K.

ur. (...) we W.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 2 maja 2011r. do 6 grudnia 2012r. we W., działając z góry powziętym zamiarem, w warunkach czynu ciągłego doprowadziła A. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie nie mniejszej niż 241.705,50 złotych, w ten sposób, że w dniu 2 maja 2011r. zawarła z A. P. przedwstępną warunkową umowę sprzedaży lokalu położonego we W. przy ul. (...), nie mając zamiaru przeniesienia jego własności na pokrzywdzoną, a następnie w dniu 6 grudnia 2012r. zawarła umowę sprzedaży przedmiotowego lokalu z T. K., czym działała na szkodę A. P. tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

* * * * *

I. uznaje V. D. za winną tego, że w okresie od 2 maja 2011r. do 6 grudnia 2012r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z D. G. doprowadziła A. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 262 577, 81 złotych, w ten sposób, że w dniu 2 maja 2011r. zawarła z A. P. przedwstępną warunkową umowę sprzedaży mieszkania położonego we W. przy ul. (...), nie mając zamiaru przeniesienia jego własności na pokrzywdzoną, w wyniku, czego doprowadziła pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 262 577, 81 zł. poprzez zapłatę w dniu 2 maja 2011r. kwoty 238 000, 00 zł. tytułem części ceny oraz kwoty 1311,50 zł. z tytułu opłat notarialnych, w dniu 12.10.2012r. kwoty 770 zł. tytułem spłaty zadłużenia lokalu w Gminie, w dniu 25.10. 2012r. kwoty 18 260, 00 zł. tytułem wykupu lokalu od Gminy oraz 496, 31 zł. tytułem pierwszej opłaty za użytkowanie wieczyste gruntu, a w okresie od sierpnia 2011r do grudnia 2012 r. kwoty 3 740, 00 zł. tytułem opłat czynszowych, po czym w dniu 6 grudnia 2012r. dokonała sprzedaży przedmiotowego lokalu innej osobie, czym działała na szkodę A. P. tj. **przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. wymierza karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

III. na podstawie art. 46§ 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz A. P. kwoty 262 577, 81 zł. (dwieście sześćdziesiąt dwa tysiące, pięćset siedemdziesiąt siedem zł. i osiemdziesiąt jeden groszy);

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz A. Ż. kwotę 1771, 20 zł. (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden zł. i dwadzieścia groszy) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej A. P. z urzędu;

V. na podstawie art. 627 kpk. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 5050, 18 zł. (pięć tysięcy pięćdziesiąt zł. osiemnaście groszy) i wymierza opłatę w kwocie 700 (siedemset) złotych.

Sygn. akt IIIK 145/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całości materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

V. D. w nieustalonym czasie poznała D. G. (1), z którym wspólnie postanowili dokonać oszustwa na szkodę pokrzywdzonej A. P..

Zgodnie z ustaleniami D. G. (1) z oskarżoną 2 maja 2011r. V. D. i A. P. zawarły w formie aktu notarialnego przedwstępną warunkową umowę sprzedaży lokalu mieszkalnego przy ul. C. K. N.(...) we W.. Zgodnie z § 3 umowy V. D. zobowiązała się sprzedać A. P. prawo własności samodzielnego lokalu nr (...) położonego we W. przy ul. C.K. N. nr 42, zaś A. P. zobowiązała się kupić powyższą nieruchomość. Strony zgodnie oświadczyły, iż umowa przyrzeczona zostanie zawarta najpóźniej do dnia 2 maja 2013r., przy czym jednym z warunków zawarcia przez strony umowy przyrzeczonej było nabycie przez V. D. prawa własności w/w lokalu od Gminy W.. Strony ustaliły cenę sprzedaży nieruchomości na kwotę 240.000 zł, przy czym A. P. uiściła już na rzecz V. D. kwotę 238.000 złotych. Pozostałą część ceny w kwocie 2.000 zł A. P. zobowiązała się uiścić na rzecz V. D. w dacie zawarcia z nią umowy przyrzeczonej

Tego samego dnia V. D. udzieliła A. P. w formie aktu notarialnego dwóch pełnomocnictw na mocy, których A. P. była umocowana prawnie min. do nabycia na podstawie umowy sprzedaży od Gminy W. samodzielnego lokalu nr (...) położonego we W. przy ul. C.K. N. nr (...) wraz z udziałem w częściach wspólnych budynku jak również do jego sprzedaży bezpośrednio po wykupieniu od Gminy W. na rzecz dowolnych osób trzecich za cenę i na warunkach według uznania pełnomocnika, w tym do odbioru (pokwitowania) zadatku, ceny i wydania przedmiotu umowy.

Ponadto V. D. upoważniła A. P. do reprezentowania jej przed osobami fizycznymi i prawnymi, organami administracji państwowej i samorządowej we wszystkich sprawach związanych z w/w lokalem. Ponadto sporządzono również od V. D. na rzecz A. P. pełnomocnictwo w zwykłej formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym.

Po zawarciu aktu notarialnego D. G. (1) powiedział do pokrzywdzonej aby pomimo posiadanych pełnomocnictw nie załatwiała sprawy związanej z wykupem mieszkania tj. aby nie chodziła sama do urzędu i aby chodziła te sprawy załatwiać V. D., gdyż jak ona pójdzie to będą przedłużać w urzędzie wykup mieszkania.

Z tytuł zawartej umowy i udzielonych pełnomocnictw pokrzywdzona zapłaciła 1311,50 zł. Po zawarciu umowy V. D. udała się z A. P. do Urzędu Gminy W. gdzie zameldowała A. P. w w/w lokalu mieszkalnym.

Dowód:

- akt notarialny z dnia 2 maja 2011r. k. 13-15
- pełnomocnictwo udzielone w formie aktu notarialnego k. 16
- pełnomocnictwo zawarte w formie aktu notarialnego k. 17-18
- upoważnienie k. 19
- zeznania A. P. k. 6-8, k. 202-206, k. 434-437v

- zeznania B. S. k. 222-223,
- zeznania J. R. k. 381-383
- częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 180-181, 186-189

Po zawarciu aktu notarialnego D. G. (1) jeździł wraz z oskarżoną i T. K. do Urzędu Miejskiego ws. wykupu mieszkania przedstawiając się, jako syn oskarżonej.

Przed wykupem przez oskarżoną mieszkania od Gminy D. G. (1) poinformował pokrzywdzoną, że oskarżona nie ma pieniędzy na spłatę zadłużenia i wykup i pokazał jej dokument w postaci protokołu rokowań. W związku z powyższym A. P. w dniu 12.10.2012r. wpłaciła kwotę 770 złotych na rzecz Gminy W. z tytułu zadłużenia lokalu mieszkalnego, w dniu 25.10.2012r. kwotę 18 260,00 złotych tytułem ceny sprzedaży za lokal dla V. D. jak również kwotę 496,31 złotych tytułem pierwszej opłaty za użytkowanie wieczyste gruntu.

Dowód:

- zeznania A. P. k. 6-8, k. 202-206, k. 434-437v
- częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 180-181, 186-189
- potwierdzenia płatności na rzecz Gminy W. k. 207

W dniu 30 października 2012r. V. D. nabyła od Gminy W. nieruchomość położoną przy ul. C.K. N. (...) za kwotę 18.260.00 złotych. Przy zakupie mieszkania cenę ustalono w kwocie 177 600 zł. Przy czym nabywcy udzielono bonifikaty w wysokości 90 procent. W umowie zawarto zapis, że w przypadku zbycia tego lokalu w przeciągu 5 lat nabywca jest zobowiązany do zwrotu bonifikaty tj. 90 procent ceny za wyjątkiem wyszczególnionych w umowie przypadków.

Po zawarciu umowy przedwstępnej A. P. w okresie od sierpnia 2011r. systematycznie uiszczała czynsz za mieszkanie, które miała nabyć od V. D. w kwocie 220 złotych miesięcznie płacąc go 3-go dnia każdego miesiąca aż do 3 grudnia 2012r. Łącznie z tego tytułu zapłaciła 3 740, 00 zł.

Dowód:

- zeznania A. P. k. 6-8, 202-206, 434-437v
- umowa z dnia 30 grudnia 2012r. k. 88-91
- protokół rokowań k. 92-94
- zeznania świadka A. R. k. 85-86
- pismo z dnia 31 października 2012r. k. 87
- zgłoszenie oferty nabycia lokalu mieszkalnego k. 99
- potwierdzenia płatności na rzecz Gminy W. k. 571-582
- wniosek o nabycie nieruchomości k. 100 -101
- opinia z zakresu badań graficzno – porównawczych pisma i podpisów k. 255-279
- potwierdzenia przelewów k. 571-582

2 listopada 2012r. wpłynęła do Przewodniczącego IV Wydziału Ksiąg Wieczystych SR dla Wrocławia - Krzyki prośba podpisana przez V. D. o przyspieszenie założenia KW dla lokalu przy ul (...). Przewodniczący Wydziału po zapoznaniu się z prośbą zadekretował ją, aby sprawę załatwić wg kolejności wpływu.

Dowód:

- pismo do Przewodniczącego IV wydziału Ksiąg Wieczystych SR dla Wrocławia - Krzyki K. 52
- opinia biegłego k. 142-143, 278-279

22 listopada 2012r. wpłynęła do Przewodniczącego IV Wydziału Ksiąg Wieczystych SR dla Wrocławia - Krzyki wpłynęła kolejna prośba o przyspieszenie założenia księgi wieczystej dla lokalu przy ul (...). W uzasadnieniu prośby napisano, że wnioskodawczyni zawarła przedwstępną umowę sprzedaży tego lokalu w celu pokrycia kosztów operacji swojej matki w W.. A termin zawarcia umowy wyznaczono na 6 grudnia 2012r. W załączeniu dołączono podrobioną przedwstępną umowę sprzedaży z dnia 17 października 2012r. pomiędzy oskarżoną a M. M.. Jak wynika z dekretacji Przewodniczący Wydziału zaakceptował wniosek o przyspieszenie.

Dowód:

- pismo do Przewodniczącego IV wydziału Ksiąg Wieczystych SR dla Wrocławia - Krzyki k. 61-62,
- opinia biegłego k. 143, 278-279.

W listopadzie 2012r. V. D. poinformowała A. P. podczas rozmowy telefonicznej, iż złożyła wniosek do Sądu Rejonowego – Wydziału Ksiąg Wieczystych o założenie księgi wieczystej i wtedy możliwe będzie zawarcie ostatecznej umowy przyrzeczonej w zakresie sprzedaży na jej rzecz przedmiotowej nieruchomości.

Dowód

- zeznania świadka A. P. k. 6-8, 202-206, 434-437v

W dniu 6 grudnia 2012r. A. P., otrzymała z numeru telefonu, którego używała wcześniej oskarżona wiadomość SMS, iż zmarła jej matka i dlatego z uwagi na sytuację rodzinną w/w muszą odłożyć finalizację planów sprzedażowych mieszkania.

Dowód:

- zeznania A. P. k. 6-8, k. 202-206, 434-437v
- protokół oględzin telefonów komórkowych k. 28-29.

W dniu 6 grudnia 2012r. D. G. (1) wraz z V. D. i T. K. udali się do Kancelarii Notarialnej gdzie oskarżona zawarła w formie aktu notarialnego z T. K. umowę sprzedaży lokalu mieszkaniowego przy ul. (...) we W.. Strony ustaliły cenę zakupu na kwotę 180 000 złotych. Zgodnie z § 4 umowy strony oświadczyły, iż cena w wysokości 180 000 złotych został zapłacony przez T. K., zaś V. D. kwituje jej odbiór.

Już po sześciu dniach od zakupu mieszkania w dniu 12 grudnia 2012r. T. K. zawarł z A. L. i W. L. umowę sprzedaży lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) we W. za kwotę 180.000 złotych. Strony oświadczyły, iż kwota 180 000 złotych tytułem ceny sprzedaży została w całości zapłacony sprzedającemu przed zawarciem umowy, zaś odbiór tej kwoty T. K. kwituje wraz z zawarciem umowy. T. K. pokrył koszty zawarcia umowy w kwocie tj. 4 907 zł.

Dowód:

- akt notarialny z dnia 6 grudnia 2012r. k. 49-51

- akt notarialny z dnia 12 grudnia 2012r. k. 54-60
- zeznania A. P. k. 6-8, 202-206, 434-437
- częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 179-181, k. 186-189,
- zeznania A. L. k. 102-103,
- zeznania M. L. k. 104-104.

W następnych dniach pokrzywdzona otrzymywała jeszcze z numeru telefonu używanego wcześniej przez oskarżoną wiadomości SMS dot. zawarcia umowy przyrzeczonej. Od 20 grudnia 2012r. V. D. zaprzestała odbierać od A. P. połączenia telefoniczne, i nie odpowiadała również na kierowane do niej wiadomości tekstowe.

Dowód:

- zeznania A. P. k. 6-8, 202-206, 434-438
- protokół oględzin telefonów k 28.

20 grudnia 2012r. A. P. w Wydziale Spraw Obywatelskich UM W. na ul. (...) otrzymała zawiadomienie o zamiarze jej wymeldowania z mieszkania na ul (...) na wniosek nowego właściciela T. K..

Dowód:

- zeznania A. P. k. 6-8,202-206,434-438

V. D. ma (...), jest wdową i ma jedno pełnoletnie dziecko, posiada wykształcenie średnie, jest bezrobotna. Oskarżona nie była leczona psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo, jednak stwierdzono u niej zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. W krytycznym czasie i miejscu V. D. nie miała zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanego jej czynu i pokierowania swoim postępowaniem i nie zachodzą w stosunku do niej warunki określone w art. 31 § 1 lub § 2 k.k.. Nie była uprzednio karana sędownie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze k. 179-180
- karta karne k. 422
- opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 24 lutego 2014r. k. 354-355

V. D. przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego w dniu 24 września 2013r. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, iż za namową D. G. (1) podjęła decyzję o wykupie mieszkania przy ul. (...), przy czym planowała również zamianę tego lokalu na mniejszy. Wyjaśniła, że za pośrednictwem D. G. (1) poznała A. P., która chciał kupić od niej mieszkanie. Wszyscy troje udali się do notariusza, gdzie D. G. (1) wraz z notariuszem przedstawili jej umowę oraz przekazali kwotę 14.000 złotych tytułem zadatku. V. D. oświadczyła, iż nie odczytano jej § 6 umowy przedwstępnej z dnia 2 maja 2011r. zawartej w formie aktu notarialnego. Wyjaśniła, iż nie otrzymała od A. P. dodatkowych pieniędzy z wyjątkiem kwoty 14.000 złotych. Wyjaśniła, iż to D. G. (1) instruował ją jak ma dalej postępować, jeździł z nią do Urzędu Miejskiego i przedstawiał się za jej syna. V. D. wyjaśniła, iż proces sprzedaży mieszkania trwał bardzo długo około dwóch lat, i robiła wszystko, co wskazywał jej D. G. (1) oraz jego znajomy o imieniu T. podpisywała również przekazywane jej dokumenty. Mieszkanie sprzedała T. za kwotę 30 000 złotych oświadczając w treści aktu notarialnego, iż otrzymała kwotę 180 000 złotych. Oświadczyła, iż kierowała się chęcią zysku. Ostatecznie oświadczyła, że nie otrzymała od T. obiecanych 14.000 złotych, a jedynie drobne kwoty łącznie nie więcej niż 3.000 złotych.

- wyjaśnienia V. D. k. 179-181

V. D. słuchana w dniu 2 października 2013r. wyjaśniła, iż T. K. przedstawiał się jej innymi danymi osobowymi i dopiero w prokuraturze uzyskała informację o jego faktycznych danych. Oskarżona wyjaśniła, że pieniądze na wykup mieszkania od Urzędu Miasta otrzymała od D. G. (1), zaś od K. otrzymała tylko 6.000 – 7.000 zł, a nie tak jak w podpisanym przez nią oświadczeniu. Wyjaśniła, iż raz widziała się z A. P. i wtedy otrzymała u notariusza kwotę 14.000 złotych od D. G. (1). Wyjaśniła, iż ostatecznie nie zawarła umowy przyrzeczonej z A. P. albowiem T. K. zaproponował jej wyższą kwotę za mieszkanie.

- wyjaśnienia V. D. k.186-189

V. D. słuchana w toku postępowania przygotowawczego w dniu 28 października 2013r. podczas konfrontacji z D. G. (1) zmieniła swoje wyjaśnienia i podała, iż rola D. G. (1) ograniczyła się wyłącznie do tego, iż w/w zapoznała ją z A. P., nie zajmował się natomiast żadnymi czynnościami związanymi ze sprzedażą mieszkania. Wyjaśniła, iż składając poprzednie wyjaśnienia była pod wpływem alkoholu wskazała, iż otrzymała od A. P. kwotę 14.000 złotych tytułem zadatku. Oskarżona wyjaśniła ponadto, że A. P. nie przekazała jej więcej żadnych pieniędzy, dlatego wywiesiła ogłoszenie o sprzedaży nieruchomości, na które to ogłoszenie odpowiedział T. K., który ostatecznie zakupił jej mieszkanie.

- wyjaśnienia V. D. k. 225-227

V. D. słuchana w toku rozprawy głównej w dniu 12 czerwca 2014r. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu zabronionego. Częściowo podtrzymała swoje uprzednie wyjaśnienia, jednakże oświadczyła, iż nie wyraża woli ich prostowania.

- wyjaśnienia V. D. k. 433-434

Sąd zważył, co następuje.

Sprawstwo i wina oskarżonej V. D. w zakresie zarzucanego jej aktem oskarżenia czynu w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości. Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i ustaleń Sąd oparł się na dokumentacji w postaci: zawartej umowy przedwstępnej i udzielonych pełnomocnictw dla pokrzywdzonej, dokumentacji związanej z wykupem przez oskarżoną mieszkania od Gminy, dokumentacji związanej z założeniem księgi wieczystej i dwóch umów sprzedaży przedmiotowego mieszkania, które to dowody podczas rozprawy poza pismami kierowanymi do Przewodniczącego wydziału KW nie były kwestionowane przez strony. Należy dodać, że Sąd oparł się także na opiniach biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, które w zakresie kwestionowanych pism kierowanych do Przewodniczącego Wydziału KW pozwoliły ustalić, czy i które pisma sporządziła i podpisała osobiście oskarżona. Dokumenty wyżej wymienione przy uwzględnieniu wniosków zawartych w opiniach biegłego z zakresu badania pisma ręcznego pozwoliły Sądowi dokonać precyzyjnych i chronologicznych ustaleń w zakresie zdarzeń od zawarcia umowy przedwstępnej do dwukrotnej sprzedaży przedmiotowego mieszkania w grudniu 2012r.

Oceniając osobowy materiał dowodowy Sąd ocenił, jako wiarygodne, konsekwentne zeznania pokrzywdzonej A. P.. Świadek jednoznacznie i obszernie opisała okoliczności, w jakich powzięła informację o możliwości nabycia nieruchomości od oskarżonej V. D. jak również opisała dalsze zdarzenia w tym kontakty z oskarżoną i D. G. (1), aż do daty złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Na podstawie zeznań A. P. Sąd ustalił, iż za pośrednictwem D. G. (1) oraz B. S. powzięła informację o możliwości nabycia od oskarżonej V. D. lokalu mieszkalnego. A. P. miała pełną świadomość, iż właścicielem mieszkania zajmowanego przez oskarżoną jest Gmina W. i w pierwszej kolejności należy dokonać wykupu nieruchomości od Gminy W.. Na podstawie zeznań A. P. Sąd ustalił, iż w dacie zawierania warunkowej umowy sprzedaży mieszkania przy ul. (...) we W., pokrzywdzona zapłaciła oskarżonej 238.000 złotych tytułem ceny sprzedaży, która została przez strony ustalona na kwotę 240.000 złotych. Okoliczność ta, której przeczyła w toku postępowania oskarżona znajduje potwierdzenie nie tylko w treści zapisu w akcie notarialnym z dnia 2 maja

2011r., ale również pośrednio w zeznaniach J. R. – notariusza. Ponadto fakt ten został potwierdzony przez świadków tj. osoby, które towarzyszyły pokrzywdzonej a także pośrednio przez członków rodziny, od których pożyczyła pieniądze.

Pokrzywdzona A. P. zeznała, że pozostawała w przekonaniu, iż oskarżona wykupi mieszkanie od Gminy W., a dalej dopełni przyrzeczenia zawarcia z nią umowy ostatecznej. W związku z powyższym A. P. ponosiła wszelkie koszty w tym do końca 2012r. opłacała czynsz za lokal albowiem nie chciała, aby lokal ulegał zadłużeniu. A. P. zeznała także, że uiściła na rzecz Gminy W. kwotę 18. 260,00 z tytułu wykupu lokalu, kwotę 496,31 tytułem opłaty za użytkowanie wieczyste gruntu jak i spłaciła zadłużenie lokalu w kwocie 770 złotych. Treść zeznań A. P. znalazła swoje odzwierciedlenie w dokumentach potwierdzeniach płatności na rzecz Gminy W.. Istotną okolicznością dla Sądu był fakt, iż pokrzywdzona A. P. w dacie zawarcia z oskarżoną przedwstępnej warunkowej umowy sprzedaży nieruchomości otrzymała od oskarżonej łącznie trzy pełnomocnictwa, w tym dwa pełnomocnictwa notarialne dające jej możliwość podejmowania rokowań z przedstawicielem Gminy W. w zakresie wykupu spornego lokalu, a dalej nabycie tej nieruchomości jak również pełnomocnictwo do dalszej sprzedaży lokalu mieszkalnego nabytego od Gminy W.. W ocenie Sądu udzielenie pełnomocnictw przez oskarżoną należy oceniać, jako działania mające na celu uwiarygodnienie osoby oskarżonej oraz zakamufłowanie przed pokrzywdzoną faktycznego zamiaru V. D. zmierzającego do uzyskania od pokrzywdzonej środków finansowych z pominięciem przeniesienia na jej rzecz prawa własności lokalu. Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej, na okoliczność, dlaczego sama nie załatwiała formalności związanych z wykupem mieszkania, gdy zeznała, że „D. mi ciągle mówił, że lepiej żeby właścicielka chodziła do urzędów, bo jak ja pójde to będą ciągle przedłużać w urzędzie wykup mieszkania. Ja mu zaufałam”. (k 204). Sąd dał także wiarę pokrzywdzonej, iż pod koniec 2012r. była zwodzona tj. m in. została poinformowana o śmierci matki oskarżonej, jako okoliczności utrudniającej dopełnienie formalności przeniesienia na pokrzywdzoną prawa własności nieruchomości. Treść zeznań A. P. znalazła potwierdzenie w tym zakresie w danych zawartych w protokole oględzin telefonu komórkowego marki S. zawartym na k. 26-27 akt sprawy. Relacje pokrzywdzonej w ocenie Sądu są w pełni wiarygodne i wespół z wyżej wymienionymi dokumentami w ocenie Sądu tworzą logiczną wersję wydarzeń.

Treść zeznań złożonych przez pokrzywdzoną A. P. w pełni korespondowała z treścią konsekwentnych, jednoznacznych, a tym samym wiarygodnych zeznań świadka J. R. – notariusza sporządzającego warunkową przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości z dnia 2 maja 2011r. zawarta pomiędzy oskarżoną V. D., a pokrzywdzoną. Świadek zeznała, czemu Sąd w pełni dał wiarę, iż przed podpisaniem aktu notarialnego został on w całości stronom odczytany zaś wszelkie ewentualne wątpliwości wyjaśnione stronom. W szczególności świadek J. R. jednoznacznie wskazała, że strony zgodnie oświadczyły, iż oskarżona otrzymała od kupującego – A. P. uzgodnioną kwotę tytułem zapłaty ceny sprzedaży za nieruchomości. Świadek wskazała również, iż opłaty związane ze sporządzeniem aktu notarialnego jak również udzieleniem przez oskarżoną V. D. pełnomocnictw dla A. P. uiściła A. P..

Sąd ocenił, jako wiarygodne także zeznania M. P. i S. P. rodziców pokrzywdzonej jak i jej brata P. P. oraz E. M., koleżanki pokrzywdzonej, która towarzyszyła pokrzywdzonej w dniu podpisywania umowy i która miała z nią kontakt i z jej relacji знаła sprawę. Zeznania tych świadków wzajemnie się uzupełniają są spójne i korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej jak i dokumentacją zgromadzoną w sprawie. Z relacji tych świadków poza potwierdzeniem faktów podanych przez pokrzywdzoną wynika ponadto jak dużym przeżyciem i obciążeniem psychicznym było to przestępstwo dla pokrzywdzonej.

Wątpliwości Sądu, co do wartości dowodowej nie budziła również treść zeznań świadka A. R.. Świadek A. R. zeznawała jednoznacznie i spójnie zaś treść złożonych przez nią zeznań korespondowała z pozostałym ujawnionym w toku rozprawy materiałem dowodowym, w tym w szczególności z załączoną do akt sprawy dokumentacją dotycząca wykupu mieszkania od Gminy tj. protokołem rokowań z dnia 17 października 2012 r. k. 92-94 oraz umową sprzedaży lokalu mieszkalnego oraz użytkowania wieczystego gruntu zawartej 27 lutego 2006r. Na podstawie zeznań świadka A. R. Sąd ustalił, iż w dniu 19 maja 2011r. do Urzędu Miejskiego we W. V. D. złożyła wniosek o wykup lokalu mieszkalnego położonego przy ul. C. (...) we W.. Świadek zeznała, iż oskarżona osobiście uczestniczyła w rokowaniach dotyczących sprzedaży na jej rzecz zajmowanego przez nią lokalu jak również potwierdziła okoliczności zawarcia ostatecznej umowy sprzedaży nieruchomości i związanego z gruntem prawa użytkowania wieczystego w dniu 31 października

2012r. W pozostałym zakresie świadek nie miała wiedzy w zakresie wzajemnych relacji, zobowiązań oraz rozliczeń finansowych łączących oskarżoną z A. P..

W toku postępowania przesłuchano D. D. (2). Sąd miał na względzie, iż świadek jest dla oskarżonej osobą najbliższą albowiem jest jej synem, dlatego też z dużą ostrożnością oceniał wiarygodność złożonych przez świadka zeznań. Sąd dał jednak wiarę jego zeznaniom w całości uznając, iż w/w złożył jednoznaczne oraz kateryczne w swojej treści zeznania. Zważyć należy, iż świadek od ponad 15 lat nie mieszka z oskarżoną V. D. i nie utrzymuje z matką niemalże żadnych kontaktów. Sąd dał wiarę świadkowi D. D. (2), iż w/w nie ma żadnych informacji w zakresie wzajemnych relacji i zobowiązań oskarżonej i A. P. jak również nie są mu znane okoliczności zbycia lokalu położonego przy ul. C.(...) we W. na rzecz kolejnych osób.

Sąd za wiarygodne ocenił zeznania B. S., albowiem zeznawał konsekwentnie i spójnie, zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał żadnych podstaw by treść w/w zeznań podważyć. Zeznania tego świadka korespondowały w pełni z treścią zeznań pokrzywdzonej A. P. oraz treścią wyjaśnień samej oskarżonej w zakresie, w jakim Sąd przyznał im walor wiarygodności. Na podstawie zeznań tego świadka Sąd ustalił, iż to właśnie za ich pośrednictwem pokrzywdzona A. P. uzyskała kontakt do oskarżonej V. D. oraz zapoznała się z ofertą sprzedaży spornego lokalu mieszkalnego. Ponadto świadek potwierdził treść zeznań pokrzywdzonej, iż oskarżona zwodziła ją w zakresie faktycznego zamiaru przeniesienia na nią prawa własności nieruchomości, jak również na okoliczność tego, iż po zawarciu przedwstępnej umowy warunkowej sprzedaży nieruchomości oskarżona unikała kontaktu z pokrzywdzoną.

Sąd ocenił natomiast, jako niewiarygodne zeznania D. G. (1). Zeznania tego świadka złożone w toku sprawy były niekonsekwentne, sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej, B. S. i E. M., ale i nielogiczne w zakresie jakoby bezinteresownie pośredniczył pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzoną w sprzedaży mieszkania. Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego w sprawie Sąd ocenił, że świadek ten współdziałał w dokonaniu oszustwa wraz z oskarżoną odgrywając w tym wiodącą rolę, co potwierdziła w swoich wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego oskarżona stwierdzając, że „D. zabrał następnie te dokumenty od pani P. mówiąc, że później je odda. Ja dokładnie nie wiem jak to miało później przebiegać, bo wszystko organizował D. i ten jego kolega T., co później kupił mieszkanie. Później D. przyjeżdżał do mnie cały czas i kontaktował się telefonicznie mówiąc, co mam robić. On jeździł ze mną do Urzędu Miejskiego i przedstawiał się, że jest moim synem.” (K. 180).

Zeznania D. G. (1) są także sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie, gdy podała, że świadek G. był obecny u notariusza w dniu podpisywania umowy z pokrzywdzoną, co potwierdzili także w swoich zeznaniach B. S. i E. M.. Zeznania D. G. (1) są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonej, gdy podała, że jest kolegą T. K., (k. 189) oraz, że D. G. (1) był z nią i T. K. u notariusza przy zawieraniu umowy sprzedaży mieszkania K.” (k. 187).

W konsekwencji Sąd ocenił jego zeznania złożone w sprawie, jako całkowicie niewiarygodne. Należy dodać, że już po sprzedaży mieszkania przez oskarżoną T. K. próbował on w dalszym ciągu zwodzić pokrzywdzoną jak i utrudniać postępowanie poprzez wyciąganie informacji od pokrzywdzonej o podejmowanych działaniach, o czym świadczą zeznania pokrzywdzonej, B. S. i wyjaśnienia V. D., która wyjaśniła, że aby zatrzeć ślady D. z T. przyszli i zniszczyli telefony (k. 181).

O tym jak dalece D. G. (1) oceniał pokrzywdzoną, jako osobę wyjątkowo naiwną i łatwowierną świadczy przedstawiona jej po dokonaniu oszustwa propozycja załatwienia pokrzywdzonej innego mieszkania.

Podobnie Sąd ocenił, jako niewiarygodne zeznania T. K., który w ocenie Sądu, co najmniej udzielił pomocy oskarżonej i D. G. (1) w popełnieniu przestępstwa na szkodę pokrzywdzonej zawierając umowę kupna przedmiotowego mieszkania, które następnie sprzedał po upływie zaledwie sześciu dni, tj. w dniu 12 grudnia 2012r. A. i M. L. za taką samą cenę, za jaką kupił w efekcie ponosząc koszty kupna i sprzedaży. (tj. ok. 9 tys. zł.) Już tylko ten fakt świadczy o działaniu w porozumieniu z D. G. (1) i oskarżoną. Potwierdziła to w swoich wyjaśnieniach oskarżona mówiąc, że „wszystko organizował D. i ten jego kolega T., co później kupił mieszkanie” (k. 180).

Zeznania T. K. podobnie jak zeznania D. G. (1) są także sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonej, w zakresie, gdy podała, że świadek G. zna T. K. i że są to koledzy (k. 189) oraz że D. G. (1) był z nią i T. K. u notariusza, aby podpisać umowę sprzedaży mieszkania K.” k. 187.

Należy zwrócić uwagę na wysoką świadomość prawną i przemyślane działanie oskarżonej, T. K. i D. G. (1). Szybka sprzedaż przedmiotowego mieszkania A. i M. L. uniemożliwiła, bowiem dochodzenie unieważnienia umowy sprzedaży mieszkania przez oskarżoną T. K. w drodze skargi pauliańskiej.

Jako wiarygodne Sąd ocenił natomiast zeznania A. i M. L. tj. nabywców przedmiotowego mieszkania od T. K.. Zeznania tych świadków jednak nie wniosły nic istotnego do sprawy i korespondowały z dokumentem w postaci zawartej przez nich umowy zakupu mieszkania.

Za wiarygodne aczkolwiek niewnoszące nic do sprawy Sąd uznał zeznania świadka M. M. oraz świadka H. K.. Świadców nie mieli wiedzy w zakresie krytycznych zdarzeń, nie znali zarówno oskarżonej jak i A. P..

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonej złożonych w toku postępowania Sąd ocenił je generalnie, jako niewiarygodne w zakresie, w jakim nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Sąd ocenił, jako częściowo wiarygodne jej wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego w dniu 24 września 2013r. oraz w dniu 2 października 2013r., w których wskazała na współdziałanie z D. G. (1) oceniając, jako całkowicie niewiarygodne jej późniejsze wyjaśnienia. Należy podkreślić, że w tych pierwszych wyjaśnieniach oskarżona, choć nie przyznała się do popełniania zarzucanego jej czynu wskazała na współdziałanie od samego początku z D. G. (1) i wskazała na dołączenie do nich T. K.. Niewątpliwie okoliczności podane przez oskarżoną w zakresie współdziałania z tymi osobami są wiarygodne i znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Późniejsze natomiast wyjaśnienia oskarżonej zupełnie odmienne od tych złożonych w dniach wyżej wymienionych są w ocenie Sądu niewiarygodne. W ocenie Sądu D. G. (1) był postacią, która odegrała wiodącą rolę w dokonaniu oszustwa wraz z oskarżoną i zmiana wyjaśnień oskarżonej odnośnie jego osoby, która nastąpiła właśnie podczas konfrontacji pomiędzy nimi z dnia w dniu 28 października 2013r. miała miejsce z uwagi na to, że oskarżona bała się D. G. (1). Podobnie w ocenie Sądu było ze zmianą wyjaśnień, jaka nastąpiła podczas konfrontacji z T. K. w dniu 4 lutego 2014r.

Oceniając wiarygodność wyjaśnień oskarżonej w zakresie tego, że nie przyznała się do zamiaru oszustwa należy zwrócić uwagę na jedną okoliczność, która czyni jej wyjaśnienia w tym zakresie nielogicznymi. Trzeba, bowiem zauważyć, że dokonując wykupu mieszkania od Gminy oskarżona otrzymała bonifikatę w wysokości 90 procent pod warunkiem, że nie sprzeda tego mieszkania w przeciągu 5 lat od wykupu (z pewnymi wyjątkami wynikającymi z umowy, które nie miały zastosowania w stosunku do oskarżonej). Jak wynika natomiast z materiału dowodowego zamiar sprzedaży oskarżona miała już przed wykupem, co świadczy jedynie o tym, że gdyby nie zamiar oszustwa jej postępowanie byłoby nieracjonalne. Nieracjonalna, bowiem byłaby sprzedaż mieszkania za 240 tys. zł. w sytuacji, gdy musiałby zwrócić do Gminy kwotę około 160 000 zł. z tytułu udzielonej bonifikaty. Oczywiście, bowiem jest, co wynika z zachowania oskarżonej już po dokonaniu oszustwa, że nie zamierzała ona od samego początku wypełnić innych warunków zawartych w umowie z Gminą w celu uniknięcia zwrotu tej bonifikaty. Reasumując sytuacja ta potwierdza, że oskarżona nie mając majątku i nie mając nic do stracenia postanowiła dokonać oszustwa, licząc się z tym, że ani pokrzywdzona ani Gmina nie będą w stanie wyegzekwować od niej swoich wierzytelności.

W toku postępowania sporządzono trzy opinie z zakresu badań graficzno – porównawczych pisma i podpisów. Wszystkie sporządzone przez biegłych opinie zawierały szczegółowy opis przeprowadzonych czynności badawczych zaś zawarte w nich wnioski końcowe nie budziły wątpliwości interpretacyjnych Sądu albowiem były jednoznaczne i kategoryczne. Na podstawie ekspertyzy z dnia 14 maja 2013r. Sąd potwierdził, iż to oskarżona V. D. kierowała pismo z dnia 2 listopada 2012r. do Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków celem przyspieszenia formalności związanych z założeniem odrębnej księgi wieczystej, jednakże już pismo z dnia 22 listopada 2012r. mające na celu przyspieszenie czynności Sądu wieczystoksięgowego nie zostało nakreślone ani podpisane przez oskarżoną. Na podstawie opinii z dnia 16 listopada 2013r. Sąd potwierdził, że to oskarżona uczestniczyła w rokowaniach z przedstawicielem Gminy W. w zakresie wykupu od Gminy mieszkania jak również osobiście podpisywała dokumenty związane z tym procesem.

Opinie te w ocenie Sądu są pełne, jasne i nie zawierają sprzeczności a ponadto w toku przewodu sądowego nie były kwestionowane przez strony, stąd Sąd ocenił wnioski w nich zawarte, jako w pełni wiarygodne.

W toku postępowania sporządzono opinie sędowio – psychiatryczną odnośnie stanu zdrowia psychicznego oskarżonej V. D., ponadto biegli zostali uzupełniająco przesłuchani podczas rozprawy. Opinia biegłych sporządzona w sprawie, a podtrzymana podczas rozprawy w ocenie Sądu zawiera szczegółowy opis badania oskarżonej i jest pełna, rzetelna, oparta na dużej wiedzy i doświadczeniu. W konsekwencji Sąd ocenił wnioski w niej zawarte, jako w pełni wiarygodne. Na podstawie przedmiotowej opinii Sąd ustalił, iż oskarżona w trakcie krytycznego zdarzenia nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W stosunku do oskarżonej nie zachodziły, zatem okoliczności wskazane w art. 31 § 1 i § 2 k.k. Należy dodać, że biegli rozpoznali u oskarżonej uzależnienie od alkoholu.

W świetle zebranego materiału dowodowego i dokonanych ustaleń w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że oskarżona działając wspólnie i w porozumieniu z D. G. swoim zachowaniem wyczerpała ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Przystępstwo stypizowane w art. 286 § 1 k.k. polega na motywowanym celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności do nienależytego pojmowania przedsiębranej czynności. Wprowadzenie w błąd oznacza w tym wypadku zachowanie prowadzące do wywołania u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości danej osoby.

W świetle całokształtu ujawnionego podczas rozprawy materiału dowodowego w ocenie Sądu oskarżona działając wspólnie i w porozumieniu z D. G. (1) wprowadzając od samego początku w błąd pokrzywdzoną, co do zamiaru przeniesienia na nią własności mieszkania doprowadziła pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wprawdzie oskarżona w swoich wyjaśnieniach nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu jednak w ocenie Sądu na podstawie całokształtu okoliczności sprawy wina jej nie budzi wątpliwości. Świadczy o tym współdziałanie od samego początku z D. G. (1) i zachowanie oskarżonej po popełnieniu zarzucanego jej czynu w szczególności kwestionowanie faktu otrzymania kwoty pieniędzy ujętej w akcie notarialnym od pokrzywdzonej. Niewątpliwie to D. G. (1) od początku był inicjatorem wszystkich działań, które realizowała oskarżona, co potwierdzają jej wyjaśnienia złożone w trakcie postępowania przygotowawczego, kiedy stwierdziła m in., że po zawarciu umowy u notariusza z pokrzywdzoną „D. zabrał następnie te dokumenty od pani P. mówiąc, że później je odda. Ja dokładnie nie wiem jak to miało później przebiegać, bo wszystko organizował D. i ten jego kolega T., co później kupił mieszkanie. Później D. przyjeżdżał do mnie cały czas i kontaktował się telefonicznie mówiąc, co mam robić. On jeździł ze mną do Urzędu Miejskiego i przedstawiał się, że jest moim synem.” (K. 180). Ten fragment wyjaśnień oskarżonej świadczy o działaniu wspólnie i w porozumieniu z D. G. (1) a jednocześnie o tym, że to D. G. (1) był osobą, która miała wiodącą rolę w wyłudzeniu. Wyżej cytowane wyjaśnienia oskarżonej korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej, która zeznała, że „D. mi ciągle mówił, że lepiej żeby właścicielka chodziła do urzędów, bo jak ja pójdę to będą ciągle przedłużać w urzędzie wykup mieszkania. Ja mu zaufałam”. (k 204). Okoliczności te w powiązaniu ze zdarzeniami, jakie miały miejsce pomiędzy majem 2011r. a grudniem 2012r. w ocenie Sądu niezbicie świadczą o tym, że oskarżona działając wspólnie i w porozumieniu z D. G. (1) od samego początku miała zamiar oszukania pokrzywdzonej. Bez wątplenia działanie oskarżonej wraz z D. G. (1) poprzez zawarcie umowy przedwstępnej warunkowej w formie aktu notarialnego i udzielenie szerokich pełnomocnictw miało uspić i uspiło czujność pokrzywdzonej a późniejsze zabiegi D. G., gdy mówił pokrzywdzonej, aby lepiej właścicielka chodziła do urzędów, bo jak ona pójdzie to w urzędzie będą ciągle przedłużać wykup mieszkania spowodowały, że pomimo możliwości prawnych nie zapobiegła dokonaniu przestępstwa.

Dokonując kwalifikacji prawnej zachowania oskarżonej Sąd przyjął jednocześnie, że kwota 262 577, 81 złotych, którą niekorzystnie rozporządziła pokrzywdzona stanowiła mienie znacznej wartości. (art. 294 § 1 k.k.). Zgodnie, bowiem z art. 115 § 5 k.k. mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu przekracza 200 000, 00 zł. Należy zwrócić uwagę, że pokrzywdzona wprowadzona w błąd niekorzystnie rozporządzała mieniem w przeciągu całego okresu tj. od zawarcia aktu notarialnego aż do grudnia 2012r. kiedy to co miesiąc płaciła czynsz za mieszkanie a ponadto poniosła inne opłaty. Jednocześnie Sąd przyjął, że, mimo iż działanie oskarżonej

charakteryzowało się kilkoma zachowaniami i było rozciągnięte w czasie było poprzedzone z góry powziętym zamiarem i stanowiło czyn ciągle opisany w art. 12 k.k.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd uznał V. D. za winną tego, że w okresie od 2 maja 2011r. do 6 grudnia 2012r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z D. G. doprowadziła A. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 262 577, 81 złotych, w ten sposób, że w dniu 2 maja 2011r. zawarła z A. P. przedwstępną warunkową umowę sprzedaży mieszkania położonego we W. przy ul. (...), nie mając zamiaru przeniesienia jego własności na pokrzywdzoną, w wyniku, czego doprowadziła pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 262 577, 81 zł., poprzez zapłatę w dniu 2 maja 2011r. kwoty 238 000, 00 zł., tytułem części ceny oraz kwoty 1311,50 zł., z tytułu opłat notarialnych, w dniu 12.10.2012r. kwoty 770 zł., tytułem spłaty zadłużenia lokalu w Gminie, w dniu 25.10. 2012r. kwoty 18 260, 00 zł., tytułem wykupu lokalu od Gminy oraz 496, 31 zł., tytułem pierwszej opłaty za użytkowanie wieczyste gruntu, a w okresie od sierpnia 2011r do grudnia 2012 r. kwoty 3 740, 00 zł., tytułem opłat czynszowych, po czym w dniu 6 grudnia 2012r., dokonała sprzedaży przedmiotowego lokalu innej osobie, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wymierzając oskarżonej karę za przypisane przestępstwo, Sąd miał na uwadze ustawowe zagrożenie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. godzącego w mienie, karą od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności oraz podwyższone granice ustawowego zagrożenia karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności w przypadku przestępstwa z art. 286 k.k. w stosunku do mienia znacznej wartości zgodnie z przepisem art. 294§1 kk. Sąd zważył, że stopień społecznej szkodliwości przestępstwa popełnionego przez oskarżoną jest wysoki. Oskarżona doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o znacznej wartości, a jej działania koncentrowały się na łatwym pozyskaniu pieniędzy. Ponadto do czasu zamknięcia rozprawy oskarżona nie naprawiła szkody i jej naprawienie z uwagi na jej sytuację materialną jest mało prawdopodobne. W ocenie Sądu zachowania przynoszące sprawcom duże nielegalne zyski ze szkodą dla społeczeństwa są szczególnie naganne, stąd przy wymierzaniu kary należy pamiętać, że nie mogą się opłacać. Stąd wymierzając jej karę za przestępstwo Sąd miał także na uwadze wielkość uzyskanej korzyści i fakt, że popełnienie przestępstwa nie może się opłacać.

Sąd uwzględnił w szczególności motywację i sposób jej zachowania, w tym popełnienie przestępstwa wspólnie z inną osobą, która miała wiodącą rolę, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa i wreszcie właściwości i warunki osobiste oskarżonej, sposób jej życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, tj. kwestionowanie przyjęcia pieniędzy od pokrzywdzonej i w konsekwencji brak zamiaru naprawienia szkody.

Kierując się ogólnymi i szczególnymi dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi, w art. 53 §1 i 2 k.k. po dokonaniu analizy elementów strony podmiotowej i przedmiotowej czynu w szczególności kwoty, jaką wyludziła oskarżona, przemyślanego sposobu działania, Sąd wymierzył oskarżonej na podstawie art. art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 10 zł. Za celowe Sąd uznał orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny. Grzywna spełnia, bowiem funkcję środka podnoszącego dolegliwość kary, a ponadto wyrobienia i pogłębienia w społeczeństwie przekonania, że dokonywanie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jest nieopłacalne (por. wyrok SA w Poznaniu z 23.03.1995 r. II Akr 114/95 Prok. i Pr. 1995/11-12/27). Zgodnie z art. 33 § 2 k.k. grzywna, jako kara kumulatywna może być orzeczona obok kary pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przynoszące sprawcy taką korzyść. W niniejszej sprawie zaszyły takie przesłanki tj. oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przy określaniu liczby stawek dziennych Sąd uwzględnił korzyść, którą sprawca wspólnie z inną osobą osiągnęła z przestępstwa. Natomiast rozstrzygając kwestię wysokości jednej stawki dziennej grzywny, Sąd miał na uwadze zgodnie z przepisem art. 33§3 k.k. dochody oskarżonej, jej warunki osobiste, warunki rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.

Biorąc pod uwagę, iż oskarżona nie był uprzednio karana, Sąd wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 69 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby. Analiza sposobu i motywów działania oskarżonej i jej pobudek pomimo dużej szkodliwości przypisanego jej czynu przy uwzględnieniu

jej właściwości i warunków osobistych wskazuje, że nie jest ona osobą tak dalece zdemoralizowaną, która obecnie wymagałaby izolacji. Stąd w ocenie Sądu wymierzone kary będą współmierne do stopnia szkodliwości społecznej czynu i stopnia zawinienia.

Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz A. P. kwoty 262 577, 81 zł. Sąd ocenił, że rozstrzygnięcie takie w przedmiotowej sprawie jest konieczne wobec celu postępowania karnego, jaki został określony w art. 2 § 1 pkt 3 kpk. Należy podkreślić, że zgodnie z dyspozycją powyższego przepisu jednym z celów postępowania karnego jest uwzględnienie prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd jednocześnie miał na uwadze, że wysokość wyrządzonej szkody nie budzi wątpliwości.

Reasumując Sąd uznał, że orzeczona kara 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby wraz z grzywną i obowiązkiem naprawienia szkody spełni ustawowe cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonej jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jednocześnie wyznaczony długi okres próby pozwoli na weryfikację trafności postawionej wobec oskarżonej pozytywnej prognozy.

Mając na uwadze, że oskarżycielka posiłkowa była reprezentowana przez pełnomocnika z urzędu. uwzględniając nakład pracy pełnomocnika oraz ilość dni rozpraw tj. 8, na których reprezentował on oskarżycielkę Sąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ż. kwotę 1771, 20 zł. (wraz z podatkiem VAT)

Natomiast na podstawie art. 627 k.p.k. biorąc pod uwagę fakt, że oskarżona pracuje i osiąga dochody, co potwierdza także fakt, że w toku procesu korzystała z obrońcy z wyboru Sąd ocenił, że nie ma podstaw do jej zwolnienia od kosztów i zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (DZ. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierzył opłatę w kwocie 700 zł.

Wyliczając koszty procesu w łącznej kwocie 5050, 18 zł. Sąd zaliczył do nich koszty poniesione przez Skarb Państwa w toku postępowania przygotowawczego w łącznej kwocie 2 878, 19 zł. (szczegółowo wymienione w wykazie na karcie 411 akt) oraz koszty poniesione w toku rozprawy w postaci: ryczałtu za doręczenia – 20 zł., uzyskania informacji z KRK - 20 zł., koszty pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce prywatnej przez pełnomocnika z urzędu w kwocie - 1771, 20 zł., koszty opinii biegłego badającego oskarżoną - 232, 91 zł., oraz koszty uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów w kwocie - 127,88 zł.,